

Точно, Караманлис е Македонец, бидејќи е роден на територијата на етничка Македонија.

Бугарите на една, Грците на друга, Србите на трета, Албанците на четврта страна. Ја растргнаа македонштината на секоја страна, ја распнаа до недоглед колку што можеа и повторно не се заситија.

Тие тоа и го сакаат, нè сакаат за пријатели, но тогаш и само тогаш кога на Белград ќе му речеме дека Јован е во право, тогаш и само тогаш кога на Софија ќе ѝ признаеме дека Мисирков е Бугарин по род, тогаш кога на Атина ќе ѝ кажеме дека Александар е грчки и дека терминот Македонец е нивна вредност, а не наша.

Проблемот со името стана ирационален и наметнат проблем кој нема апсолутна допирна точка со меѓународното право. ООН паднаа на испитот уште тогаш кога Македонија беше примена за 181 членка под референцата ФИРОМ.



Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Нови темни облаци се надвиснале над македонското небо. А, зарем некогаш нè заобиколиле? Ќе речат, по дождот сонце изгревало, арно ама кај нас некако сонцето одамна зрак не пуштило. Како да нè заборавило. Македонија и во XXI век ја дочекаа злите сили од минатото, оние кои крвта ѝ ја цицале како лилјаци, оние кои со години и децении наназад знаеле само да ја сквернават, омаловажуваат, понижуват, прекрстуваат... И денес, по заминува-

СОСЕДИТЕ ЌЕ ЈА САКААТ МАКЕДО САМО ТОГАШ КОГА ТАА НЕМА ДА



МАКЕДОНСКИОТ ФЕНИКС ВОСКРЕСНА,
А ООН ПАДНАА НА ИСПИТОТ

њето на старите генерации асимилатори, се родија нови кај нашите соседи, кои по ништо не се разликуваат од нивните предци. Тие се само продолжувачи на нивните недела кон Македонците и кон Македонија. Бугарите на една, Грците на друга, Србите на трета, Албан-



КАРАМАНЛИС Е МАЛЦИНСТВО ВО

ците на четврта страна. Ја растргнаа македонштината на секоја страна, ја распнаа до недоглед колку што можеа и повторно не се заситија. Повторно, по којзнае кој пат, нè оспорија, нè фрлија на буништето на срамот, нè направија недоветни, узурпатори на нивната историја и вредности... За жал, Македонија има такви соседи. Не може да ги промени. Велат, роднините и соседите не може никој да ги смени, можеш само пријателите сам да си ги одбереш. Реално и вистинито.

Напразно се трудиме сите од Софија, Атина или од Белград да добиеме искрено пријателство. Тие тоа го сакаат, нè сакаат за пријатели, но тогаш и само тогаш кога на Белград ќе му речеме дека Јован е во право, тогаш и само тогаш кога на Софија ќе ѝ признаеме дека Мисирков е Бугарин по род, тогаш кога на Атина ќе ѝ кажеме дека Александар е грчки и дека терминот Македонец е нивна вредност, а не наша. Тогаш Македонија ќе ја сакаат како нивен најдобар пријател и соработник. Но, тогаш Македонија нема да биде македонска, туку нивна.

Позиционирањето на Бугарија и на Грција во телата на ЕУ и на НАТО по малку како да ги осоколува официјалните власти во овие земји да бидат поригорозни кон Македонија во секој поглед. Тоа особено може да се види по пристапувањето на нашиот источен сосед во централата во Брисел. Вообразеноста на Софија денес нема граници. Таа е европска земја, Македонија сè уште не. Софија аматерски и наивно ги презентира проблемите во односите меѓу двете земји, уште понаивно се обидува да ги реши. Грција е посебен случај. Таа одамна не знае што со самата себе кога е во прашање надворешната политика.

ЊУЈОРК ЈА ПРЕКРШИ ПОВЕЛБАТА?!

Грчко-македонскиот спор за името на нашава земја не е нов. Тој не датира од осамостојувањето на Република Македонија во 1991 година. Претходно Атина не му придаваше многу значење на проблемот, но не го ни занемаруваше.

НИЈА КАКО НАЈДОБАР ПРИЈАТЕЛ И СОРАБОТНИК БИДЕ МАКЕДОНСКА, ТУКУ НИВНА

Во периодот на втората половина на минатиот век бевме во составот на југословенската федерација, па надвор за Македонија ретко кој да знаеше, а второ Атина не смееше да се меша многу во внатрешните работи на СФРЈ затоа што Титова Југославија беше неколкукратно посилен меѓународен фактор од Грција. Поради тоа, проблемот со македонското име беше конзервиран. Тој се отвори веднаш по кампањата на македонските власти да побараат признавање на независноста од меѓународната заедница. По привремената спогодба потпишана меѓу Скопје и Атина, грчките власти повторуваат само една иста реторика.

"Владата на Грција и грчкиот народ го задржуваат правото и можноста од Меѓуспогодбата од 1997 година, според која грчката страна има право да не се согласи со учеството на другата страна во која било меѓународна организација, доколку таа се обиде да биде примена под назив поинаков од ФИРОМ".

Речиси секоја нова влада која ќе дој-

деше на чело на државата ја препишуваше, ја преповторуваше и ја манипулираше меѓународната јавност токму со оваа реченица. Со никаква прагматичност, никакво познавање на меѓународно-правните норми, грчките политичари се држеа за национализмот за да го обезвреднат воскреснувањето на новиот македонски феникс. Проблемот со името стана ирационален и наметнат проблем кој нема апсолутна допирна точка со меѓународното право. ООН паднаа на испитот уште тогаш кога Македонија беше примена за 181 членка под референцата ФИРОМ. Во тоа време официјален Њујок ја прекрши сопствената Повелба, врз која се темелат човековите права, слободи и вредности. Но, чекор по чекор Македонија успеаше поединечно да им се наметне на земјите од светот, па еве по десет години патешествија, повеќе од 100 земји од планетава ја признаа земјава под нејзиното уставно име. Тоа уште повеќе ја загрижува Грција, која постепено ја губи битката.

СЕКОЕ ЧУДО ЗА ТРИ ДЕНА!?

Два момента се многу битни во односите меѓу Скопје и Атина, моменти кои предизвикаа нов развој на состојбите. Прво, признавањето на уставното име на Македонија од страна на САД, и второ, преименувањето на скопскиот аеродром во "Александар Велики". Се претпоставува и аналитички се согледува дека и во двата случаја американската дипломатија се обидува да го промени односот кон грчката политика. Ако се има предвид дека последниве неколку години официјална Атина им противречи на американските геополитички и геостратешки интереси, тогаш лесно може да се заклучи зошто Македонија профитира во овој период. Грција беше против бомбардирањето на НАТО врз Југославија и како земјачленка на Алијансата не учествуваше во кампањата, Грција не сакаше да учес-

САМО ПРИПАДНИК НА ОКУПИРАНА ТЕРИТОРИЈА



"Јас сум Македонец и два иполмилиони Грци се Македонци и поради тоа прашањето не може да се гледа на унилатерален начин".

Костас Караманлис

Нападот е најдобра одбрана - велат воените доктрини. По таа логика веројатно одел и грчкиот премиер кога сакал да ѝ каже на Европа што е по потекло. Точно! Караманлис е Македонец, бидејќи е роден на територијата на етничка

Македонија. Како што и Али Ахмети е Македонец... но, во географска смисла на зборот. Оттука, Караманлис може да биде само припадник на грчкото малцинство во окупираната територија на Македонија. Редно би било како "Македонец" премиерот на Грција да ѝ помогне на организацијата "Виножито" да се избори за своите права, затоа што и тие се Македонци, но не само географски.

твува ниту во операциите во Ирак и во Авганистан, категорично е против членството на Турција во Европската унија. Во анализите на Вашингтон сè тоа се бележи негативно и како неискрен сојузник. За разлика од Грција, Македонија се покажа како клучен сојузник на САД со својата скромна можност да се вклучи во најтешките светски операции. Македонија не беше наградена со признание на нејзиното уставно име, туку и беше платена реалната цена која одамна ја заслужуваше. И денешната одлука на македонската Влада на аеродромот "Петровец" да му го даде името на најголемиот светски војсководец на сите времиња, по сè изгледа не е самостојна одлука на Груевски и на неговиот кабинет. Не може едно така важно прашање да помине без некаква увертира на нашите големи пријатели. Нејсе. Како и да е, благодетта е тука, се враќа самодовербата, се буди достоинството и гордоста македонска. Негодувањето на Грција веројатно ќе биде по онаа народната "секое чудо за три дена". И потоа сè ќе спласне, како и шокот од американското признавање.

ГРЧКИ СЦЕНАРИЈА ЗА ПРОПАСТ НА МАКЕДОНИЈА

Атина е свесна за опасноста дека голем дел од нејзината територија (51 процент од етничка Македонија) еден ден може да претрпи сецесија. Букурешкиот договор дава основа за тоа. Затоа, уште во 1991 година Грција имала неколку планови за неутрализирање на опасноста од северниот сосед - Македонија. Прво, го одбива планот на Слободан Милошевиќ за поделба на Македонија меѓу Србија и Грција. Вождот од Белград му понудил на Мицотакис границата да биде во близина на Велес, но Атина како членка на НАТО не смее да пројави таков авантуризам. Денес многумина во Грција се каат за пропуштената шанса од понудата на Слобо. Второ, како варијанта за отстранување на опасноста од Македонија, Грција бара бришење на името Македонија од сите варијанти за конечното име на државава. Со тоа ќе се создаде основа Грција да ги задржи постојните граници. И оваа работа некако тешко ѝ оди на грчката дипломатија, пред сè,



"Создавањето самостојна и суверена Македонија де факто значи ревизија на Букурешкиот договор. Сега сè повеќе се покажува како точно размислувањето на некои европски државници, наши современици, кои сметаат дека Европа во минатото ја пропуштила можноста да го реши македонското прашање".

Киро Глигоров, 3 октомври 1994 година
Што подразбираше под ревизија на Букурешкиот договор, Глигоров сè уште не даде конкретен одговор.



Името Југославија, со сите нејзини додавки - кралство, народна, федеративна, социјалистичка, сојузна... замина во историјата. Дури и Србија, земјата од која потекна идејата за формирање на југословенската држава, се тргна од вештачко конструираното име. Остана само Македонија, која без нејзина волја на грб го носи понизното име во кое е вграден терминот Југославија. Таа е заштитник на југоносталгичарите. Со тој товар, Македонија чека пред портите на Брисел, како заложник на грчките хегемонистички интереси.

поради фактот дека повеќе од 60 отсто од земјите во светот го имаат признато уставното име, вклучувајќи и три од петте постојани земји-членки на Советот за безбедност на ООН. Третата можност за елиминирање на опасноста од Македонија, Грција ја гледа во создавањето економска колонија од нашата земја. Грчките инвестиции во Македонија, кои треба од година во година да се интензивираат преку купување на македонските стопански капацитети, треба да создадат зависност на македонската држава од јужниот сосед. Скопска "Пивара", "Жито лукс" се само дел од досега продадените македонски економски гиганти, кои завршија во рацете на грчки владини бизнисмени. За неколку години тие ќе диригираат и на политички план, поведени од моќта капиталот кој ќе го стекнат. Тука лежи опасноста по иднината на Македонија. Преголемата желба на грчкиот капитал да влезе на македонскиот пазар е токму поради тоа - создавање држава која ќе биде зависна од грчкиот инвестициски капитал. Македонските влади тука направија големи грешки. Тие сè уште буквално молат за грчки инвестиции. Еден ден нивните пари можат да станат своевиден бумеранг за нашата епопеја, по секоја цена да излеземе од економската бездна во која пропаѓаме.